УДК 351.77:004:614(477)
DOI https://doi.org/10.32782/2414-4436/2026-3-11

Анна ЧЕЧЕЛЬ
доктор економічних наук, професор, професор кафедри публічного управління та адміністрування, Маріупольський державний університет (Київ, Україна), e-mail: a.chechel@mu.edu.ua
***ORCID:** 0000-0003-4307-5574*

Світлана ВЕРИТЕЛЬНИК
доктор філософії з публічного управління та адміністрування, доцент кафедри публічного управління та адміністрування, Маріупольський державний університет (Київ, Україна), e-mail: s.verytelnyk@mu.edu.ua
***ORCID:** 0000-0002-6960-3737*

Бібліографічний опис статті: Чечель, А., & Верительник, С. (2026). Сучасна державна політика цифрової трансформації сфери охорони здоров'я України. *Публічне управління та місцеве самоврядування,* 3, 90–97, doi: https://doi.org/10.32782/2414-4436/2026-3-11

СУЧАСНА ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ СФЕРИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю комплексної оцінки рівня готовності системи охорони здоров'я України до цифрової трансформації в умовах модернізації державної політики та євроінтеграційних процесів. Дослідження ґрунтується на системному аналізі інституційних, технологічних, нормативно-правових та публічно-управлінських складових, які визначають спроможність сектору охорони здоров'я впроваджувати цифрові реформи. Особливу увагу приділено стану IT-інфраструктури та розвитку національних цифрових платформ, зокрема функціонуванню електронної системи охорони здоров'я (eHealth), яка сформувала базову архітектуру для ведення електронних медичних записів, е-рецептів, цифрових направлень та інтеграції надавачів медичних послуг у єдине інформаційне середовище. Оцінено рівень цифрової зрілості закладів охорони здоров'я та виявлено структурні асиметрії в розвитку інфраструктури, особливо на регіональному та місцевому рівнях. Встановлено, що попри сформовані базові інституційні та технологічні передумови розвитку цифрових медичних сервісів зберігаються суттєві диспропорції у доступі до широкосмугового інтернету, стійкості кіберзахисту, стандартах інтероперабельності та механізмах управління даними. Проаналізовано нормативно-правове та публічно-управлінське забезпечення цифровізації галузі. З'ясовано, що попри ухвалення стратегічних документів з цифрового розвитку та інновацій в охороні здоров'я правове середовище залишається фрагментованим, зокрема у сферах стандартизації даних, вторинного використання медичної інформації та регулювання систем штучного інтелекту. Інституційну координацію між органами управління охороною здоров'я, суб'єктами цифрової трансформації та інституціями кібербезпеки визначено як недостатньо інтегровану, що стримує формування цілісної моделі цифрової політики. Розкрито роль людського капіталу у забезпеченні цифрової трансформації, ідентифіковано обмеження у цифрових компетенціях медичних працівників та управлінців, а також відсутність єдиних стандартів оцінювання цифрової спроможності й безперервної професійної підготовки у сфері смарт-управління охороною здоров'я. Узагальнено європейський досвід державної політики цифрової трансформації охорони здоров'я як референтної моделі для України, зокрема ключові елементи ініціативи Європейського простору даних охорони здоров'я (European Health Data Space), ризик-орієнтованого регулювання штучного інтелекту, стандартизації інтероперабельності та інструментів бенчмаркінгу цифрової зрілості. Обґрунтовано стратегічні напрями імплементації ефективних європейських інструментів у національний контекст (гармонізація законодавства зі стандартами ЄС, розроблення єдиної методики оцінювання цифрової зрілості закладів охорони здоров'я, посилення міжвідомчої координації, зміцнення кібербезпеки та розвиток цифрових компетенцій персоналу) з метою переходу до інтегрованого врядування та підвищення стійкості, прозорості й дано-орієнтованості управління галуззю.

***Ключові слова:** державна політика, охорона здоров'я, публічне управління, цифрова трансформація, цифрове здоров'я, цифрове врядування, штучний інтелект.*

Anna CHECHEL
Doctor of Science in Economics, Professor, Professor at the Department of Public Management and Administration, Mariupol State University (Kyiv, Ukraine), e-mail: a.chechel@mu.edu.ua
***ORCID:** 0000-0003-4307-5574*

Svitlana VERYTELNYK
Doctor of Philosophy in Public Management and Administration, Associate Professor at the Department of Public Management and Administration, Mariupol State University (Kyiv, Ukraine), e-mail: s.verytelnyk@mu.edu.ua
***ORCID:** 0000-0002-6960-3737*

To cite this article: Chechel, A., & Verytelnyk, S. (2026). Suchasna derzhavna polityka tsyfrovoi transformatsii sfery okhorony zdorovia Ukrainy [Contemporary public policy of digital transformation in Ukraine's healthcare sector]. *Public Administration and Local Government,* 3, 90–97 doi: https://doi.org/10.32782/2414-4436/2026-3-11

CONTEMPORARY PUBLIC POLICY OF DIGITAL TRANSFORMATION IN UKRAINE'S HEALTHCARE SECTOR

The relevance of the study is due to the need for a comprehensive assessment of the readiness of Ukraine's healthcare system for digital transformation within the framework of public policy modernization and European integration. The study is based on a systemic analysis of institutional, technological, regulatory, and managerial components that determine the healthcare sector capacity to implement digital reforms. Particular attention is devoted to the state of IT infrastructure and the development of national digital platforms, including the e-healthcare system, which has created the foundational architecture for electronic medical records, e-prescriptions, digital referrals, and the integration of healthcare providers into a unified information environment. The paper evaluates the level of digital maturity of healthcare institutions and identifies structural asymmetries in infrastructure development, especially at the regional and local levels. It is argued that while baseline technological preconditions have been established, significant disparities persist in broadband access, cybersecurity resilience, interoperability standards, and data governance mechanisms. The research further examines the regulatory and public governance framework supporting digital transformation. Although Ukraine has adopted strategic documents aimed at digital development and innovation in healthcare, the legal environment remains fragmented, particularly in areas related to data standardization, secondary use of medical data, and the regulation of artificial intelligence applications. Institutional coordination between health authorities, digital transformation bodies, and cybersecurity institutions is assessed as insufficiently integrated, which constrains the formation of a coherent digital policy model. The article analyzes the role of human capital in ensuring effective digital transformation. The study identifies limitations in digital competencies among healthcare professionals and public administrators, as well as the absence of unified standards for digital capacity assessment and continuous professional training in smart health governance. The European experience of digital health policy is systematized as a reference model for Ukraine. The paper highlights key elements of the European Health Data Space initiative, risk-based regulation of artificial intelligence, interoperability frameworks, and benchmarking tools for assessing digital maturity. These instruments demonstrate the effectiveness of a systemic and harmonized approach combining legal certainty, institutional coordination, and technological standardization. The article substantiates strategic directions for adapting European best practices to the Ukrainian context. These include harmonization of national legislation with EU digital health standards, development of a unified methodology for assessing digital maturity of healthcare institutions, strengthening interinstitutional coordination, enhancing cybersecurity frameworks, and investing in digital competencies of healthcare personnel. It is concluded that the transition toward a data-driven and integrated smart health governance model constitutes a necessary precondition for increasing resilience, transparency, and efficiency of Ukraine's healthcare system in the modernization context.

***Key words:** public policy, healthcare sector, public management, digital transformation, digital health, digital governance, artificial intelligence.*

Постановка проблеми. Цифрова трансформація системи охорони здоров'я є однією з ключових складових осучаснення публічного управління в Україні. В умовах воєнного стану та ресурсних обмежень впровадження сучасних цифрових технологій у медичну практику виступає не лише інноваційним напрямом розвитку галузі, а й критично важливим чинником покращення доступності медичної допомоги, підвищення якості медичних послуг та ефективного публічного управління ресурсами.

На державному рівні сформовано стратегічні засади цифрового розвитку галузі. Зокрема, схвалено Концепцію розвитку електронної охорони здоров'я (Про схвалення Концепції розвитку електронної охорони здоров'я, 2020), Стратегію розвитку системи охорони здоров'я до 2030 року (Про схвалення Стратегії розвитку системи охорони здоров'я, 2025), Стратегію цифрового розвитку інноваційної діяльності України до 2030 року (Про схвалення Стратегії цифрового розвитку інноваційної діяльності України, 2024), які визначають пріоритети та механізми реалізації державної політики у сфері цифровізації та інновацій. У практичній площині досягнуто значних результатів: функціонує електронна система охорони здоров'я (eHealth), створено електронну картку пацієнта,

запроваджено електронні рецепти, е-чергу, державні цифрові реєстри, розширено телемедичні сервіси та цифрові механізми медичних закупівель, удосконалено механізми обміну медичною інформацією між закладами охорони здоров'я (Цифрова трансформація охорони здоров'я, 2025).

Наступним етапом розвитку є інтеграція складніших цифрових рішень, зокрема алгоритмічних моделей і систем штучного інтелекту (ШІ) у процеси діагностики, клінічного прийняття рішень, прогнозування ризиків та управління медичними даними. У цьому контексті Україна орієнтується на стандарти та рекомендації Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ) та політику Європейського Союзу (ЄС) щодо регулювання цифрових технологій.

Водночас поряд із позитивною динамікою зберігаються системні проблеми: нерівномірний рівень цифрової зрілості закладів охорони здоров'я, обмеженість IT-інфраструктури, дефіцит цифрових компетенцій медичного персоналу, а також фрагментарність нормативно-правового регулювання. Особливої актуальності набуває питання гармонізації національного законодавства у сфері цифрових медичних технологій із європейськими стандартами та забезпечення узгодженості державної політики.

Таким чином, наукова проблема полягає у необхідності комплексного аналізу викликів державної політики цифрової трансформації системи охорони здоров'я України, оцінки її готовності до впровадження інноваційних технологій та визначення можливостей адаптації кращих європейських практик у національну практику.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика цифрової трансформації систем охорони здоров'я активно досліджується у світовій науковій літературі в межах таких концепцій, як: – цифрове здоров'я (digital health), що охоплює використання цифрових технологій (інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ), мобільні додатки, телемедицина, штучний інтелект тощо) для підтримки охорони здоров'я, профілактики, діагностики, лікування й управління системою охорони здоров'я; – е-охорона здоров'я (eHealth), яка стосується впровадження ІКТ у систему охорони здоров'я, зокрема електронних медичних записів, електронних рецептів, медичних інформаційних систем і цифрової взаємодії суб'єктів системи; – інтелектуальне, або смарт-управління охороною здоров'я (smart health governance), яке використовується в публічно-управлінському контексті та відображає застосування цифрових технологій, аналітики даних та інтегрованих платформ для прийняття управлінських рішень, координації політик та підвищення ефективності публічного управління в галузі; – системи охорони здоров'я, керовані даними, або даноорієнтовані системи охорони здоров'я (data-driven health systems) – моделі функціонування системи, в яких стратегічні, управлінські та клінічні рішення приймаються на основі системного збору, аналізу й інтерпретації медичних, фінансових та інших даних.

Значний внесок у формування теоретичних і нормативних засад цифровізації зроблено в документах ВООЗ, де цифрові технології визначаються як ключовий чинник підвищення ефективності, стійкості систем охорони здоров'я та забезпечення універсального доступу до медичних послуг. У рекомендаціях ВООЗ наголошується на необхідності інтегрованої державної політики, що поєднує технологічні рішення з інституційними змінами, розвитком цифрових компетенцій і належним врядуванням (World Health Organization, 2021; Artificial intelligence is reshaping health systems, 2025). Окремий напрям досліджень пов'язаний із впровадженням систем ШІ в медичну практику – для клінічної підтримки прийняття рішень, аналізу великих масивів даних і прогнозування ризиків. У праці N. Schwalbe та B. Wahl «ШІ та майбутнє глобальної охорони здоров'я» (Schwalbe, Wahl, 2020) обґрунтовано трансформаційний потенціал алгоритмічних систем, водночас підкреслено потребу в належному регуляторному й етичному забезпеченні їх застосування.

Важливим етапом розвитку європейського регулювання аспектів цифровізації стало ухвалення Регламенту ЄС 2024/1689 «Про штучний інтелект» (AI Act) (Регламент ЄС 2024/1689, 2024), який запроваджує ризик-орієнтований підхід до регулювання систем ШІ, зокрема у сфері охорони здоров'я. Європейські дослідження зосереджені на питаннях відповідальності, управління ризиками, захисту персональних даних і гармонізації цифрової політики.

В українському науковому дискурсі цифровізація охорони здоров'я переважно розглядається в контексті розвитку eHealth, реформування фінансування та телемедицини. Водночас комплексні дослідження, що поєднують аналіз державної політики цифрової трансформації, оцінку інституційної готовності та порівняння з європейськими підходами, залишаються недостатньо систематизованими. Отже, потребує подальшого наукового осмислення публічно-управлінський вимір цифрових трансформацій державної політики у сфері охо-

рони здоров'я України з позицій її готовності до інтеграції європейських стандартів і практик.

Метою статті є комплексна оцінка рівня готовності системи охорони здоров'я України до цифрової трансформації в контексті державної політики, ідентифікація викликів її реалізації та обґрунтування перспектив імплементації ефективних європейських практик у національний управлінський простір.

Для досягнення мети поставлено такі завдання: – здійснити комплексну оцінку рівня готовності системи охорони здоров'я України до цифрової трансформації (стан ІТ-інфраструктури та цифрових сервісів, нормативно-правове і публічно-управлінське забезпечення, кадровий потенціал і бар'єри впровадження цифрових рішень); – узагальнити європейський досвід державної політики цифрової трансформації систем охорони здоров'я та обґрунтувати напрями адаптації його ефективних інструментів до умов України.

Виклад основного матеріалу. Рівень готовності системи охорони здоров'я України до цифрової трансформації доцільно оцінювати за такими взаємопов'язаними складовими: стан ІТ-інфраструктури та цифрових сервісів; нормативно-правове й публічно-управлінське забезпечення; кадрові компетенції; системні бар'єри впровадження цифрових рішень.

Цифрова трансформація охорони здоров'я спрямована на підвищення якості та доступності медичних послуг, оптимізацію управлінських процедур шляхом депаперизації, забезпечення прозорості фінансових потоків і посилення аналітичної складової прийняття рішень. Ключовим інфраструктурним елементом є Електронна система охорони здоров'я (ЕСОЗ) – централізована платформа, що акумулює медичні дані, забезпечує функціонування електронних рецептів, направлень і медичних записів, а також інтеграцію діагностичних, лікувальних і реабілітаційних сервісів. Станом на 2024 р. система охоплювала понад 35 млн громадян та понад 400 тис. медичних працівників; у ній сформовано більш як 3,6 млрд електронних медичних записів, 83,3 млн е-рецептів і 626,67 млн е-направлень. Активно розвиваються телемедичні сервіси та державні цифрові реєстри (Звіт про стан виконання Національної програми інформатизації, 2024). Це свідчить про формування базової цифрової інфраструктури галузі та створює передумови для впровадження аналітичних інструментів управління.

Водночас розвиток ІТ-інфраструктури характеризується значною територіальною диференціацією. Частина закладів, особливо на рівні територіальних громад, функціонує за умов обмеженого технічного забезпечення, нестабільного доступу до широкосмугового інтернету та недостатнього рівня кіберзахисту. Зберігається проблема функціональної несумісності окремих інформаційних модулів і відсутності уніфікованих стандартів інтероперабельності, що ускладнює формування єдиного середовища обміну даними та стримує впровадження моделей дано-орієнтованого управління (Про схвалення Концепції розвитку електронної охорони здоров'я, 2020). Таким чином, наявна інфраструктура забезпечує базові умови цифровізації, однак потребує модернізації, стандартизації та посилення захисту даних.

Нормативно-правове забезпечення цифрової трансформації системи охорони здоров'я формується в межах стратегічних документів державної політики у сфері електронної охорони здоров'я та цифрового розвитку (Про схвалення Концепції розвитку електронної охорони здоров'я, 2020; Про схвалення Стратегії цифрового розвитку інноваційної діяльності України, 2024; Про схвалення Стратегії розвитку системи охорони здоров'я, 2025). Попри поступову адаптацію законодавства до вимог електронного документообігу, обігу медичних даних і використання цифрових сервісів, регуляторне середовище залишається фрагментарним. Потребують системного врегулювання питання стандартизації даних, кібербезпеки, правового статусу електронних медичних послуг і застосування технологій штучного інтелекту. Відсутність комплексної регуляторної моделі, гармонізованої з європейськими підходами, створює ризики правової невизначеності та обмежує інтеграцію інноваційних технологічних рішень у практику галузі.

Публічно-управлінський аспект цифровізації охорони здоров'я характеризується необхідністю посилення координації між центральними та місцевими органами влади, закладами охорони здоров'я й ІТ-сектором. Наявні управлінські розриви зумовлені недостатньою інтеграцією політик у сферах охорони здоров'я, цифрового розвитку та кібербезпеки, а також відсутністю єдиного законодавчого акта, що визначав би комплексні механізми управління цифровими системами. Це знижує ефективність реалізації державних програм (Цифровізація медицини та стан виконання бюджетних програм, 2023). Інституційна спроможність органів публічної влади потребує зміцнення в частині стратегічного планування, моніторингу цифрових реформ та управління змінами. Додатковою проблемою є відсутність уніфікованої методики

оцінювання цифрової зрілості закладів охорони здоров'я, що ускладнює об'єктивний аналіз прогресу та визначення пріоритетів розвитку.

Кадрове забезпечення цифрової трансформації залишається одним із найбільш вразливих компонентів. Попри широке залучення медичних працівників до використання ЕСОЗ, рівень цифрових компетенцій управлінського та клінічного персоналу є нерівномірним. Обмежені навички роботи з аналітичними платформами, великими масивами даних та інтелектуальними технологіями знижують ефективність використання наявних цифрових ресурсів. Відсутність системної підготовки фахівців із цифрового управління охороною здоров'я та відповідних професійних стандартів стримує формування сталого кадрового потенціалу для реалізації цифрових реформ.

До ключових бар'єрів цифровізації охорони здоров'я належать фінансова нерівномірність ресурсного забезпечення на місцевому рівні, технічна фрагментарність інформаційних систем, недостатня стандартизація даних і неповна гармонізація нормативно-правового регулювання з європейськими вимогами у сфері кібербезпеки та захисту персональної інформації. Інституційна розпорошеність відповідальності та дефіцит цифрових компетенцій поглиблюють управлінські дисбаланси й обмежують перехід до інтегрованої дано-орієнтованої моделі функціонування галузі.

Отже, система охорони здоров'я України перебуває на стадії активної цифрової трансформації та має сформовані базові технологічні й інституційні передумови для її подальшого розвитку. Разом із тим рівень готовності залишається структурно неоднорідним і потребує комплексного вдосконалення нормативно-правової бази, посилення міжвідомчої координації, уніфікації стандартів даних, підвищення кіберстійкості та розвитку кадрового потенціалу. Реалізація цих завдань є необхідною умовою формування повноцінної, інтегрованої та стійкої цифрової системи охорони здоров'я.

Європейський досвід державної політики цифрової трансформації охорони здоров'я формується в межах цілісної наднаціональної стратегії, що поєднує нормативне регулювання, інституційні механізми координації та стандартизацію цифрових рішень. Ключовим стратегічним орієнтиром є Європейський простір даних охорони здоров'я (European Health Data Space, EHDS) (European Commission, 2022) – ініціатива Європейської Комісії, спрямована на створення єдиного середовища безпечного обміну медичними даними, розвитку інновацій та підвищення якості управлінських рішень у галузі. Концепція EHDS передбачає уніфікацію стандартів інтероперабельності, забезпечення захисту персональних даних, розвиток транскордонних цифрових сервісів та підтримку дано-орієнтованих систем охорони здоров'я (data-driven health systems) як інституційної основи сучасної державної політики.

Важливим регуляторним орієнтиром у контексті євроінтеграції є імплементація положень Регламенту (ЄС) 2024/1689 про штучний інтелект (AI Act) (Регламент ЄС 2024/1689, 2024), який установлює гармонізовані правила застосування систем штучного інтелекту, зокрема у сфері охорони здоров'я. Документ закріплює ризик-орієнтований підхід, визначає вимоги до прозорості алгоритмів, процедур оцінки відповідності та захисту прав людини, формуючи передбачуване правове середовище для впровадження цифрових інновацій. Для України це створює методологічну основу розроблення національної регуляторної моделі використання ШІ в клінічній і управлінській практиці.

На національному рівні державна політика цифровізації в країнах ЄС ґрунтується на засадах інтегрованого врядування (smart health governance) та стратегічного планування довгострокового характеру. Показовим є досвід Естонії, де централізована архітектура eHealth забезпечує інтеграцію електронних медичних записів, цифрової ідентифікації пацієнтів та електронних рецептів у межах єдиної платформи державних сервісів (Kattel, Mergel, 2019). Системне поєднання цифрової інфраструктури з механізмами електронного урядування сприяє підвищенню прозорості фінансування, оптимізації адміністративних витрат та зростанню оперативності управлінських рішень.

Аналітичні матеріали ВООЗ (World Health Organization, 2021; Artificial intelligence is reshaping health systems, 2025) засвідчують, що ефективна цифрова трансформація охорони здоров'я передбачає не лише технологічну модернізацію, а й зміцнення інституційної спроможності держави, розвиток цифрових компетенцій персоналу та впровадження механізмів управління змінами. Концепція стійкості систем охорони здоров'я (health systems resilience) інтегрує цифрові рішення в ширшу політику забезпечення безперервності надання медичних послуг, кібербезпеки та управління ризиками (Thomas, Sagan, Larkin, Cylus, Figueras, Karanikolos, 2020), що є особливо актуальним для країн із підвищеним рівнем безпекових загроз.

З огляду на зазначене, адаптація європейського досвіду в Україні має реалізовува-

тися за кількома стратегічними напрямами. По-перше, потребує прискорення гармонізація національного законодавства з підходами EHDS (European Commission, 2022) та положеннями AI Act (Регламент ЄС 2024/1689, 2024) у частині стандартизації медичних даних, регулювання застосування ШІ та забезпечення належного рівня захисту персональної інформації. По-друге, доцільним є запровадження уніфікованої методики оцінювання цифрової зрілості закладів охорони здоров'я, узгодженої з європейськими інструментами бенчмаркінгу. По-третє, необхідним є посилення міжвідомчої координації між органами публічної влади у сферах охорони здоров'я, цифрового розвитку та кібербезпеки.

Таким чином, європейська модель державної політики цифрової трансформації охорони здоров'я демонструє ефективність системного підходу, що інтегрує нормативну визначеність, інституційну узгодженість та технологічну стандартизацію. Для України імплементація відповідних інструментів можлива за умови поетапної гармонізації правового поля, розвитку кадрового потенціалу та формування цілісної моделі інтегрованого врядування в охороні здоров'я (smart health governance), орієнтованої на довгострокову стійкість і дано-орієнтоване управління галуззю. У межах такої моделі цифрові технології трансформуються з допоміжного інструменту на структуроутворюючий чинник формування та реалізації державної політики.

Ключовими засадами функціонування цієї моделі мають стати: – дано-орієнтованість – використання масивів медичних даних та аналітики в реальному часі для обґрунтування управлінських рішень; – інтероперабельність – забезпечення технічної та семантичної сумісності інформаційних систем і безперешкодного обміну даними; – міжінституційна координація – інтеграція зусиль органів державної влади, місцевого самоврядування, приватного сектору, наукової спільноти та пацієнтських організацій у формуванні політики; – пацієнтоцентричність – орієнтація цифрових сервісів (зокрема телемедицини та мобільних застосунків) на забезпечення доступності, безперервності та якості медичної допомоги.

Висновки. У статті здійснено комплексну оцінку рівня готовності системи охорони здоров'я України до цифрової трансформації в контексті сучасних змін державної політики.

Встановлено, що в Україні сформовано базові інституційні та технологічні передумови цифровізації, зокрема розгорнуто національну цифрову інфраструктуру та забезпечено функціонування електронних медичних сервісів. Водночас проведена оцінка засвідчує, що рівень цифрової зрілості галузі залишається нерівномірним і характеризується фрагментарністю нормативного регулювання, недостатньою міжвідомчою координацією, обмеженістю кадрових цифрових компетенцій та інфраструктурною диспропорційністю на регіональному рівні.

Аналіз європейського досвіду державної політики цифрової трансформації охорони здоров'я засвідчив ефективність системного підходу, що ґрунтується на гармонізованому нормативному середовищі, стандартизації інтероперабельності даних, регуляторному забезпеченні використання штучного інтелекту, а також цілісній моделі інтегрованого врядування в охороні здоров'я. Обґрунтовано, що для України стратегічними напрямами подальшої модернізації державної політики у сфері цифрової трансформації охорони здоров'я мають стати: гармонізація національного законодавства з європейськими стандартами регулювання обігу медичних даних та застосування ШІ; запровадження уніфікованої системи оцінювання цифрової зрілості закладів охорони здоров'я; посилення інституційної координації між секторами охорони здоров'я, цифрового розвитку та кібербезпеки; розвиток цифрових компетенцій управлінських і медичних кадрів.

Узагальнено, що перехід до моделі інтегрованого врядування в охороні здоров'я, основаної на засадах дано-орієнтованості, інтероперабельності, пацієнтоцентричності та міжінституційної взаємодії, є необхідною умовою підвищення стійкості системи, її ефективності та відповідності європейським стандартам. Реалізація окреслених напрямів сприятиме формуванню цілісної, інституційно узгодженої та технологічно інтегрованої моделі державної політики цифрової трансформації охорони здоров'я України.

Подальші наукові розвідки доцільно зосередити на: методології оцінювання цифрової зрілості системи охорони здоров'я України; адаптації європейських інструментів в умовах воєнного стану; формуванні нормативно-правової бази впровадження ШІ та використання даних у межах моделі дано-орієнтованих систем охорони здоров'я (data-driven health systems); гармонізації законодавства у сфері інтероперабельності й кібербезпеки; обґрунтуванні моделей розвитку цифрових компетенцій управлінського й медичного персоналу.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Звіт про стан виконання Національної програми інформатизації за 2024 рік. Міністерство цифрової трансформації України. 2024. URL: https://dzplatforma.com.ua/files/2025/06.2026/Zvit_NPI_2024.pdf.

2. Про схвалення Концепції розвитку електронної охорони здоров'я : розпорядження Кабінету Міністрів України від 28.12.2020 № 1671-р. Урядовий кур'єр. 2021. 20 січ. № 12.

3. Про схвалення Стратегії розвитку системи охорони здоров'я на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2025–2027 роках : розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.01.2025 № 34-р. Урядовий кур'єр. 2025. 31 січ. № 24.

4. Про схвалення Стратегії цифрового розвитку інноваційної діяльності України на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2025–2027 роках : розпорядження Кабінету Міністрів України від 31.12.2024 № 1351-р. Офіційний вісник України. 2025. 10 лют. № 11. Ст. 890.

5. Регламент ЄС 2024/1689 Європейського Парламенту і Ради від 13 червня 2024 р. про гармонізовані правила щодо штучного інтелекту (Official Journal L 2024/1689). EUR-Lex. 2024. URL: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj/eng.

6. Цифрова трансформація охорони здоров'я: підсумки 2025 року. Міністерство охорони здоров'я України : Урядовий портал. 2025. URL: https://www.kmu.gov.ua/news/tsyfrova-transformatsiia-okhorony-zdorovia-pidsumky-2025-roku.

7. Цифровізація медицини та стан виконання бюджетних програм. Комітет Верховної Ради України з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування. 2023. URL: https://komzdrav.rada.gov.ua/print/75485.html.

8. Artificial intelligence is reshaping health systems: state of readiness across the WHO European Region. Copenhagen : WHO Regional Office for Europe, 2025. URL: https://iris.who.int/server/api/core/bitstreams/d2913ae3-c8e0-4a46-b6ff-b4b121e936f4/content.

9. European Commission. Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the European Health Data Space (COM(2022) 197 final). Brussels, 2022. URL: https://health.ec.europa.eu/publications/proposal-regulation-european-health-data-space_en.

10. Kattel R., Mergel I. Estonia's Digital Transformation: Mission Mystique and the Hiding Hand. Great Policy Successes / ed. by M. Compton, P. 't Hart. Oxford : Oxford University Press, 2019. P. 143–160. DOI: https://doi.org/10.1093/oso/9780198843719.003.0008.

11. Schwalbe N., Wahl B. Artificial intelligence and the future of global health. *The Lancet*. 2020. Vol. 395. № 10236. P. 1579–1586. DOI: https://doi.org/10.1016/S0140-6736(20)30226-9.

12. Thomas S., Sagan A., Larkin J., Cylus J., Figueras J., Karanikolos M. Strengthening health systems resilience: Key concepts and strategies : Policy Brief 36. Copenhagen : European Observatory on Health Systems and Policies, 2020. 23 p. URL: https://iris.who.int/handle/10665/332441.

13. World Health Organization. Global strategy on digital health 2020–2025. Geneva : WHO, 2021. 60 p. URL: https://www.who.int/docs/default-source/documents/gs4dhdaa2a9f352b0445bafbc79ca799dce4d.pdf.

REFERENCES:

1. Zvit pro stan vykonannia Natsionalnoi prohramy informatyzatsii za 2024 rik [Report on the state of implementation of the National Informatization Program for 2024] (2024). Ministerstvo tsyfrovoi transformatsii Ukrainy. URL: https://dzplatforma.com.ua/files/2025/06.2026/Zvit_NPI_2024.pdf [in Ukrainian]

2. Pro skhvalennia Kontseptsii rozvytku elektronnoi okhorony zdorovia [On the approval of the Concept for the Development of Electronic Healthcare] : rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 28.12.2020 № 1671-r (2021). Uriadovyi kurier, 12. [in Ukrainian]

3. Pro skhvalennia Stratehii rozvytku systemy okhorony zdorovia na period do 2030 roku ta zatverdzhennia operatsiinoho planu zakhodiv z yii realizatsii u 2025–2027 rokakh [On approval of the Strategy for the Healthcare System Development for the period until 2030 and approval of the operational plan of measures for its implementation in 2025–2027] : rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 17.01.2025 № 34-r (2025). Uriadovyi kurier, 24. [in Ukrainian]

4. Pro skhvalennia Stratehii tsyfrovoho rozvytku innovatsiinoi diialnosti Ukrainy na period do 2030 roku ta zatverdzhennia operatsiinoho planu zakhodiv z yii realizatsii u 2025–2027 rokakh [On approval of the Digital Development of Innovative Activity of Ukraine Strategy for the period until 2030 and approval of the operational plan of measures for its implementation in 2025–2027] : rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 31.12.2024 № 1351-r (2025). Ofitsiinyi visnyk Ukrainy, 11, art. 890. [in Ukrainian]

5. Rehlament YeS 2024/1689 Yevropeiskoho Parlamentu i Rady vid 13 chervnia 2024 r. pro harmonizovani pravyla shchodo shtuchnoho intelektu (Official Journal L 2024/1689) [Regulation (EU) 2024/1689 of the

European Parliament and of the Council of 13 June 2024 laying down harmonised rules on artificial intelligence] (2024). EUR-Lex. URL: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj/eng

6. Tsyfrova transformatsiia okhorony zdorovia: pidsumky 2025 roku [Healthcare digital transformation: 2025 results] (2025). Ministerstvo okhorony zdorovia Ukrainy : Uriadovyi portal. URL: https://www.kmu.gov.ua/news/tsyfrova-transformatsiia-okhorony-zdorovia-pidsumky-2025-roku [in Ukrainian]

7. Tsyfrovizatsiia medytsyny ta stan vykonannia biudzhetnykh prohram [Digitalization of medicine and the status of budget programs implementation] (2023). Komitet Verkhovnoi Rady Ukrainy z pytan zdorovia natsii, medychnoi dopomohy ta medychnoho strakhuvannia. URL: https://komzdrav.rada.gov.ua/print/75485.html [in Ukrainian]

8. Artificial intelligence is reshaping health systems: state of readiness across the WHO European Region (2025). Copenhagen : WHO Regional Office for Europe. URL: https://iris.who.int/server/api/core/bitstreams/d2913ae3-c8e0-4a46-b6ff-b4b121e936f4/content European Commission (2022).

9. Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the European Health Data Space (COM(2022) 197 final). Brussels. URL: https://health.ec.europa.eu/publications/proposal-regulation-european-health-data-space_en

10. Kattel R., Mergel I. (2019). Estonia's Digital Transformation: Mission Mystique and the Hiding Hand. Great Policy Successes, pp. 143–160. Oxford : Oxford University Press. DOI: https://doi.org/10.1093/oso/9780198843719.003.0008.

11. Schwalbe N., Wahl B. (2020). Artificial intelligence and the future of global health. The Lancet, 395(10236), pp. 1579–1586. DOI: https://doi.org/10.1016/S0140-6736(20)30226-9.

12. Thomas S., Sagan A., Larkin J., Cylus J., Figueras J., Karanikolos M. (2020). Strengthening health systems resilience: Key concepts and strategies : Policy Brief 36. Copenhagen : European Observatory on Health Systems and Policies, 23 p. URL: https://iris.who.int/handle/10665/332441

13. World Health Organization (2021). Global strategy on digital health 2020–2025. Geneva : WHO, 60 p. URL: https://www.who.int/docs/default-source/documents/gs4dhdaa2a9f352b0445bafbc79ca799dce4d.pdf

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

Дата першого надходження статті до видання: 31.08.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 01.10.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 30.10.2026